

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,
Αλήθεια, δεν σε ρώτησα, τον γιόρτασες τον Άγιο Βαλεντίνο;
Βλέπω όσο περνάει τα χρόνια τόσο και πιο... φανταχτερά γιορτάζεται! Τον επέβαλαν τελικά σε όλο τον δυτικό τουλάχιστον κόσμο. Η Εμπορικότητα! Αυτή η εξουσία των καιρών μας. Η κατανώληση! Που έχει τόσο επιβληθεί στη ζωή μας, που έχει γίνει ο εξουσιαστής της ζωής μας. Τι θα φάμε, τι θα φορέσουμε, με τι θ' ασχοληθούμε, πώς θα διασκεδάσουμε, όλα μας επιβάλλονται με τη διαφήμιση. Ακόμα και πώς θα σκεφτούμε μας επιβάλλεται. Φτάνουμε να μην έχουμε δική μας γνώμη, να μη σκεφτόμαστε με το δικό μας τρόπο, να μην έχουμε ελεύθερη κι αμερόληπτη γνώμη. Και όλα για την κατανάλωση. Έτσι μας επέβαλαν και τον Άγιο Βαλεντίνο. Πού τον βρήκανε; Στις πωλπίσεις, στην κατανάλωση. Και να τα λουλούδια (ειδικές καλλιέργειες τα κόκκινα τριαντάφυλλα) και να οι σοκολάτες, να τα διάφορα δώρα και δωράκια, ανάλογα με την τσέπη του καθενός. Εμπορικότητα, κατανάλωση!

Κανένα έργο αγάπης, κανένα μήνυμα πίστης και αφοσίωσης, κανένα δίδαγμα ή παράδειγμα, καμία αγιότητα! Κατανάλωση! και αγάπη όχι γενική, πλατιά αγάπη, αγάπη ερωτική.

Όχι πως είναι κακό ή αμαρτία να γιορτάζουμε και τον έρωτα. Είναι βασικό στη ζωή μας το γενετήσιο ένστικτο. Κι είναι τόσο ωραίο, σημαντικό θα το έλεγα, δυο άνθρωποι που αγαπιούνται να έχουν τη δική γιορταστική ημέρα, όπως την επέτειο του γάμου, την ημέρα που γνωρίστηκαν, την οποιαδήποτε δική τους ημέρα, που θα την θυμούνται και θα την γιορτάζουν, όπως τα γενέθλια ασπύμε. Είναι στολίδια της συμβίωσης, στολίδια που ομορφαίνουν τη ζωή. Είναι κάτι ασήμαντα πραγματάκια σημαντικά στη σχέση, που δίνουν χρώμα στη ζωή, που στεριώνουν και διατηρούν ένα δεσμό.

Γιώργο, εγκρίνεις την κουβέντα μου "περί έρωτος" ή να το πάρω... στο σεμνό; Έλα μωρέ, εμείς είμαστε με σκέψη και κατανόηση. Κι είναι κάτι θέματα στη ζωή που αξίζει να τα λέμε και να τα αναλύουμε. Κι είναι και κάτι παιδιά έξω εκεί, κάτι χτεσινά παλικάρια που μας διαβάζουνε κι είναι σαν να μιλάμε όλοι μαζί. Κι είναι και εκείνοι που λένε ότι ο χρόνος σκοτώνει τον έρωτα. Είναι αλήθεια μέσα στη συμβίωση ξεφτάνε εκείνα τα στολίδια του έρωτα.

Όμως όταν ο δεσμός βασίζεται στη συνέπεια και στην αγάπη, τότε ο έρωτας, το μεθύσι ασπύμε, η έλξη η σαρκι-

κή, τότε λέω ο έρωτας δίνει τη θέση του στην αγάπη. Την αληθινή αγάπη, που κάνει το σύντροφο το άλλο μισό! Τότε που δέχεσαι και τις ατέλειες και τις αδυναμίες, τότε που χαίρεσαι την παρουσία του δίπλα σου, τότε που σκέφτεσαι τι θα τον ευχαριστήσει, τι θέλει, τι μπορώ να δώσω, Εκείνη είναι η αληθινή αγάπη και εκείνη αξίζει να γιορτάζει κανείς.

Έλα τώρα το ξέρω, τους ακούω αυτούς που λένε. "Ναι, έλα εσύ να ζήσεις με τη γυναίκα μου, ή τον άντρα μου και να μου πεις αν είσαι ευχαριστημένος μ' ένα τέτοιο άτομο δίπλα σου".

Θα έλεγα, «έχεις κάνει εσύ την προσπάθεια να δώσεις, να σεβαστείς, να ανεχτείς; Και πόσο ειλικρινής είσαι στην κρίση σου;»

Γιώργο, μεγάλη του η χάρη του Αγίου Βαλεντίνου, που μας έδωσε το θέμα και να σκεφτούμε ότι δεν έχει καμία σχέση ο Βαλεντίνος με τη θρησκεία, ούτε με την αληθινή αγάπη. Και κάτι ακόμα, σημείωσε το: Λένε καμιά φορά δεν είναι μόνοι μόνο αυτοί που δεν έχουν σύντροφο. Υπάρχουν κι εκείνοι που... απλώς συγκατοικούν.

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

Ντύθηκε τόσο γιορτερά πολυχρωματισμένα η άγια κατανάλωση που έγινε αρχή και τέρμα. Εκλείσε τα παράθυρα του ορίζοντα, του φίλου, της τύψης, της συναίσθησης, της ηθικής αξίας.

Κι ακολουθούμε ανήμποροι τη μάταιη πορεία της μηχανής, της αγοράς, της άνεσης, του τώρα. Μιλάμε, ρίχνουμε ματιές, χωρίς ψυχή στα λόγια, χωρίς ανθρώπινη φωνή και επικοινωνία.

Και μόνο όταν στη μοναξιά ξανασυναντηθούμε με κείνο το καλό παιδί που κουβαλάμε όλοι, καθόμαστε κατάχαμα ανθρώπινοι κι ωραίοι και παίζουμε ανέμελα πεντόβολα με τ' άστρα.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα καλέ φίλε,

Πολύ χάρηκα τα σημερινά σχόλιά σου για τον Βαλεντίνο και το ποίημά σου που με εκφράζει απόλυτα. Οι έμποροι λένε πως γιορτάζουν τον «Άγιο Βαλεντίνο», αλλά στην πραγματικότητα μάλλον εννοούν τον... Ροδόλφο Βαλεντίνο,

ερωπιάρη γόνιμο του κινηματογράφου. Σύμφωνα με αυτά που διάβασα, η ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου ξεκίνησε ως ο λειτουργικός εορτασμός ενός ή περισσότερων Χριστιανών μαρτύρων που ονομάζονταν Βαλεντίνοι. Πολλές ιστορίες μαρτυριών δημιουργήθηκαν για διάφορους Βαλεντίνους οι οποίες έλαβαν χώρα 14 Φεβρουαρίου και προστέθηκαν αργότερα στους βίους των αγίων. Μια δημοφιλής αιογραφική αναφορά του Αγίου Βαλεντίνου της Ρώμης αναφέρει ότι φυλακίστηκε επειδή πάντρευε στρατιώτες οι οποίοι απαγορεύονταν να παντρευτούν Χριστιανές, καθώς ο Χριστιανισμός ήταν υπό διωγμό στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Σύμφωνα με το θρύλο, κατά τη φυλάκισή του, θεράπευσε την κόρη του φύλακά του, Αστέρου. Ένα καλλιωπιστικό στοιχείο της ιστορίας αναφέρει ότι πριν την εκτέλεσή του της έγραψε ένα γράμμα υπογράφοντας «ο Βαλεντίνος σου». Σήμερα, η ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου είναι επίσημη γιορτή στην Αγγλικανική κοινότητα και στη Λουθηρανική εκκλησία.

Αλλά δεν φταίνει μόνο οι έμποροι, αυτοί τη δουλειά τους κάνουν για να γεμίζουν τη τσέπη τους, φταίνει και οι αφελείς που πιστεύουν ό,τι διαβάσουν και ό,τι ακούσουν. Θυμάσαι το παιδικό παιχνίδι «πετάει ο γάϊδαρος;», «πετάει!» έλεγαν οι αφελείς. Έτσι και τώρα ξεδεύουν εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια για τον «φάδερ κρίστμας», τα Χριστούγεννα, για τα λαγουδάκια το Πάσχα και τον Άγιο Βαλεντίνο, επειδή πιστεύουν στις διαφημίσεις.

Μια καλή μας φίλη με ανθοπωλείο κάποτε μου έλεγε ότι ξενυχτούσαν την παραμονή του Αγίου Βαλεντίνου για να ετοιμάσουν τις παραγγελίες με τριαντάφυλλα που έπρεπε να παραδώσουν σε σπίτια και γραφεία πρωί πρωί και διερωτώμαι: Όταν είσαι ερωτευμένος, περιμένεις μια μέρα το χρόνο για να το εκφράσεις στην αγαπημένη σου; Όταν είσαι ερωτευμένος, τίς το θυμίζεις κάθε μέρα και το γιορτάζεις μαζί της στις επετείους σας, όπως πολύ σωστά γράφεις. Δεν πρέπει να περιμένεις την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου για να στείλεις λουλούδια ή να κάνεις ένα δώρο στην αγάπη σου, γιατί η αγάπη πρέπει να γιορτάζεται κάθε μέρα, έστω χωρίς τριαντάφυλλα και σοκολάτες, με μια αγκαλιά, με ένα φιλή και ένα γλυκό λόγο. Συμφωνώ πως ο κόσμος έχει παραδοθεί άνευ όρων στους εμπόρους και ακολουθεί πιστά τις εντολές του, για το τί θα φορέσει και πώς θα το φορέσει, τί θα φάει και πότε θα το φάει, πότε θα τιμήσει τη μάνα και τον πατέρα, πότε

St. Valentine

Martyr, c.269

Commemoration - 14 February

θα στείλει τριαντάφυλλα και σοκολάτες στην αγαπημένη του, επειδή όπως γράφεις «κλείσαμε τα παράθυρα του ορίζοντα, του φίλου, της τύψης, της συναίσθησης, της ηθικής αξίας. Κι ακολουθούμε ανήμποροι τη μάταιη πορεία της μηχανής, της αγοράς, της άνεσης, του τώρα.»

Εγώ, φίλε Γρηγόρη, δεν πιστεύω ότι το αίσθημα του έρωτα είναι άσεμνο, ή πως το σεξ είναι πρόστυχο, πρόστυχοι είναι οι άνθρωποι όταν το υποβιβάζουν στο επίπεδο του κτηνώδους. Δεν είναι δυνατόν να είναι άσεμνο το αίσθημα και «πρόστυχη» η κερή πράξη που δημιουργεί τη ζωή. Πρόστυχοι είναι οι άνθρωποι που εκμεταλλεύονται τον έρωτα και το σεξ για κέρδος και αυτοί που εγκληματούν με βιασμούς και κακοποίηση παιδιών.

Είναι γεγονός ότι η αγάπη δεν είναι αιώνια, όσους όρκους και αν κάνουμε μεθυμένοι από το πάθος, αλλά δεν μπορώ να κατανοήσω το μίσος που αντικαθιστά μια μεγάλη αγάπη όταν έρθει το τέλος της. Δεν καταλαβαίνω το «έλα εσύ να ζήσεις με τη γυναίκα μου, ή τον άντρα μου και να μου πεις αν είσαι ευχαριστημένος μ' ένα τέτοιο άτομο δίπλα σου», γιατί όλοι μας άνδρες και γυναίκες αλλάζουμε με τα χρόνια και πολλές φορές γινόμαστε πολύ διαφορετικοί από την ημέρα που γνωριστήκαμε και αγαπηθήκαμε. Θα πρέπει, λοιπόν, να συμβιβαστούμε και να συζητήσουμε σαν φίλοι, αλλά και αν αποφασίσουμε να χωρίσουμε τους δρόμους μας να μη ξεχάσουμε τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε μαζί.